11197
IV
Bibl. Jag.

Papiery dudańskie z Dziedzyckich
Szeptyckiej z lat 1821–1836
(m. in. testament, klepryda,
sprawy spadkowe i prywatna korespondencja)
oraz fragmenty dotyczące rodziny jej
siostr Justyny Działyńskiej i
Heleny Sierakowskiej.

AP 195

Bibl. Jag.

I

RD V.B. b. 4.

Ludwika Szepotycka

RO.V.B.k.8

SECHS-KREUZER

Rubrum

Præsens Petitum resignatur Tabulæ Regiæ cum ordinatione quatenus in fundamento Decreti addictæ post Thadeum et Salomeam Com: Dzieduszyckie hereditatis libro Instr. 175. pag: 381. in grossati, Libro Dom: 33. pag: 268. n. 8. hær: intabulati, tum Complanationis dtt.a 27. Aprilis 812. inter hæredes dictorum Thadæi et Salomeæ Com: Dzieduszyckie initæ Libro Instr. 169. pag: 184. in grossatæ, et Libro Dom: 41. pag: 20. n. 4. hær: in„ tabulatæ, D.D. Josephum Com: Dzieduszyckii — Laurentium Com: Dzieduszyckii — Valerianum Com: Dzieduszyckii quemvis 1/4. parte, ita etiam D.D. Henricum Henricum et Ignatium — Com: Dzieduszyckie, atque Dnam Annam Com: Kostworowska Caput parentis olim Antonii Com: Dzieduszyckii ex Decreto Hereditatis Libro Instr. 201. pag: 373. in grossato repræsentantes in 1/4. partes pro proprietatis Summa 6000. fl. pol: cum usu„ ris et litis expensis 1602. fl. pol: per olim Salomeam Com: Dzieduszycka Joanni Krolowski soluta — dein etiam Summa 3000. fl. pol: cum litis expensis 84. fl. pol: 10. gr: per eandem qua„ onus maritale olim Thadæi Com: Dzieduszyckii, Rendo Valen„ tino Mystowski soluta, pro Re Salomea Com: Dzieduszycka ut

pro Dna Ludovica Lepkyckan —
pr Camer. Vadovicens: Stupnicki.

ut Dom: 54. pagi 308. n. 6.7.8. on. super diversis Bonis nita„
„bulatæ intabulet; hocquè facto, in Statu Passivo portionis, —
„quæ de præmissis Summis Dnum Valerianum Com: Dzieduszy-
„cki respicit, in fundamento Laudi Compromissorialis de 1.
Decembris 817. Libro Instr. 211. pagi: 1. in grossati sequentia
Jura pro Re Supplicantium intabulet —.

1.mo Jus Hypothecæ Summarum; et quidem: 8037. ffrod: 18. gr. —
pro Re Henrici — Ignatii Com: Dzieduszyckie, et Annæ Com:
Rostworowskiæ olim Antonii Com: Dzieduszycki hæredum —
6919. ffrod: 11. gr. pro Re Laurentii Com: Dzieduszycki, —
porro: 5315. ffrod: 26. gr. pro Re Josephi Com: Dzieduszycki
in Moneta Aurea vel Argentea in Regno Rossiæ cursum ha-
„bente, una cum usuris per 5/100. à die 10. Novembris 807. nu-
„merandis —

2do Jus hypothecæ Summarum et quidem 33474. ffrod: 1½ gr.
pro Re dictorum Henrici hæredum Antonii Com: Dzieduszy-
„cki — 33474. ffrod: 1½ gr. pro Re Laurentii Com: Dzieduszy-
„cki — et 33474. ffrod: 1½ gr. pro Re Josephi Com: Dzieduszy-
„cki in Moneta in his Regnis cursum habente, cum usu-
„ris per 5/100. à die 1.a Julii 811. computandis. —

3tio Jus hypothecæ ~~Specialem~~ Summarum 2700. ffrod: in Auro pond: per 18. ffrod:
computando cum usuris per 5/100. à die 11. Decembris 1793. nu-
„meranda — 919. ffrod: in Moneta Aurea vel argentea cursum
in Regno Rossiæ habente, cum usuris per 5/100. à die 1.ma Julii
811.

Ludwig Dzieduszycki Lejbgucka

811.— tandem 330 fl. cum usuris per 5/100. à die 1.a Julii 811. numeran-
dis pro Re Antonii Com: Dzieduszycki, et respective nunc ejus
heredum superius nominatorum.—

4.to Jus hypothecae Summae 7774. florl. S. gr. in moneta aurea vel
argentea cursum in Regno Rossiae habente cum usuris per 5/100, à
die 10. Novembris 807. computandis pro Re omnium trium fratrum
simul sumtorum, nempe D. Josephi—Laurentii et Antonii
Com: Dzieduszycki, et respective quo ad ultimum ejus heredum.

5.to Obligationem Dni Valeriani Com: Dzieduszycki variales Obli-
gationes super diverso mutuo exaratas ad Massam Dzieda-
szyckianam spectantes— sub secus refusione damnorum
comportandi— denique

6.to Obligationem Dni Valeriani Com: Dzieduszycki Creditores, super
deportato onere Andreae Rostworowski hypothecatos pacificandi, et
moderatis supplicantibus si eatenus inspectetur, vel quidpiam
praestare teneantur, evictionem praestandi.—

Decernitur praefatorum Judicum intabulatio quia fundantur in
Laudo Compromissoriali homologato, et in tabulis nullum obstacu-
lum adest—. De his informantur partes in rubro nominata— et
quidem relate ad absentes Justinam Com: Dziatyńska, et Helenam Com:
Sierakowska fit informatio per Postam— Edictum novis in serendum,
Isdem Curator in persona Dni Adti Napadiensis, cum substitutione
Dni Advocati Christiani constituitur.— Decretum in Consilio C. R.
Fori Nobilium Leopoliensis Die 23. Decembris 1826.—

Pres. 4 Feb. 826

2329/b

Tabulare ad N.m 19608/826.

Ad

Excelsum Ob. forum Nobilium Legatiuse

Dni Laurentius et Josephus Com. Dzieduszyckie, tum Henricus et Ignatius Com. Dzieduszyckie atque Anna nupta Comes Rostworowska

orga informandos Dn Valerianum Com. Dzieduszycki in bonis Sporoczyska Circulo Kolomien. Dn Magdalenam Com. Morstka in bonis Harzeize Circulo Premisslien. Dam Ludoviam Szeptycka in Radziszow Circulo Wadowicen. Dam Justinam Com. Zialynska extra Regna in Konarzow in Borussia Ducatu Poznanen. et Helenam Com. Cieszkowska ibidem extra Regna Varsovia in Polonia Regentes per edicta et Eudenicum Curatorem tum per posta.

Supplicant ex secreto addicta post Calendam Com. Dzieduszycka hore citatis sub A tum ex Complanatione sub B. Laurentium Josephum, Antonium et Valerianum Com. Dzieduszyckie pro proprietariis Summarum 6tr fp. 1602 fp. 18 gr. 3tr fp. et 8½ fp. 10 gr. bonis Stumach, Sablonow Semenow, Noworzyca, Porosczyska, Bierzanek, Szychow, Radziszow et Dzierzkowice inhorentium intabulari, porro Henricum et Ignatium Com. Dzieduszyckie atque Annam Com. Rostworowska pro proprietatis ½ partis earundem Summarum dein Antonium Com. Dzieduszycki recipientium pariter intabulari, demum suppletorie ad petitum ad N.m 19608/826. Tabulae Reg. dispone, et intabulationem aut pro notationem Summarum 6919 fp. 11 gr. 3317½ fp. 1½ gr. 5313⅓ fp. 26 gr. 3317½ fp. 1½ gr. 8603⅞ fp. 28. gr. 3317½ fp. 1½ gr. 27tr fp. 919 fp. 330⅔ et 777½ fp. 5 gr. nec non obligationem Valeriani Com. Dzieduszycki pro variabus obligationibus et pro creditoribus super deportato onere Andreae Rostworowski hypothecatis provisionem mostandi super ½ parte mox dictarum Summarum Valerianum Com. Dzieduszycki concernente extendat. –

† Tassanowicz

Wornemu za kazdą milę należy się
20 k. w m K. Słupnickiemu

Między Jaśnie Wielmożnemi Hrabią Szeptyckim a Maistrem Zelichem Fabrykantem Pojazdów stanęła następująca umowa, czyli Kontrakt wzaiemnie iako niżey opisano będzie

1mo Zelich podeymuie się wystawić Basztardę doskonale mocno zrobioną zdatną Zelowanie i pilnie, wszystkich przyrządach ato nayprędzey na Dzień ostatni Februaryi Następuiącego Roku. 1809.

2do Do pomienioney Basztardy maią będź zrobione poręczki i Rekwizyta iak następuie.

a Kufer ile będź może nayobszernieyszy pod kozioł wsuwany — Futerał Lakierowany który zawsze na miejscu pozostać ma —

b Koziołek Esowy i Srebrnym Bronzem z kapsla Lakierowana i francellia Cichina, na około Fartuch skurzany do tego Wozu, i Torby przeyszmane po Bokach. —

c Tylu Rama do Miasta a do Drogi, koło zupełne do ustawienia w środku z miescem do opakowania pościeli — Na tymże kufrze kozioł aby wygodnie Dwóch ludzi siedzieć mogło, z Torbami po Bokach i fartuchem do zapinania. —

d Na Wierzch Basztardy Wasza Lakierowana dobrze zamykana, Płótnem wyklejona. —

e W środku Basztardy stolicze które podczas gdy nie maią służyć Szuflady kształtnie i ile można Oszczędne, z Machoniem fornierowane. To wszystko na kluczyk zamykane.

f Okna. z Szkła Szklonego klufowanego, z Zaluzyami Machoniowemi, ana przodzie dwa tablicz Okna z Zaluzyami Zwierciadlanemi. —

g Na Garbie przednim Schabelka Czarna Lakierowana — Z tyłu za Materacami takie Garb zamykany. —

h Dwie Latarnie w dobrym fasonie, i aby dobrze w Woley osadzone na przodzie Basztardy. —

i Magazyn pod Basztardę między Drogi. i skurzany pod Sadnie osi przypinany. —

Skrzynka

Skreynka do Zamykania w Siedzeniu Basetardy. ——

3ie Basetarda ma bydź wybita dobrym Suknem a Materac ma bydź dobrze wystany rownie i poduszka z Safianu to wszystko, ktorego Kolor iak się umowiło —— Burty Jedwabne iakie Obranemi zostały. ——

4e Lakier na cała Basetardę paliowy z Baludamentem a nadedrwiami w Ramie Cyfra Mosiężna. A. S. spod złoty z Czarnym spatrowaniem. ——

5e Basetarda ma bydź na 4ch Drągach Zelaznych. —— Osi Zelazne z kapami Zelaznemi. —— Rosory moene i Kostkatkie. ——

6e Opona na Basetardzie do podroży. ——

Przytym Reliomenduie się P. Zeibikowi aby cały pojazd w wszystkich Szczegołach był Kostkatnie i moeno zrobiony. I podług powszechnego Zwyczaiu P. Zeibik bierze na siebie Obowiązek reperowania darmo do Kolna Niedziel sześciu, gdyby co miało się popsuć w Drągach, Osiach, Rosorach, i Obuciu. Dadź Kremień, Skurę, Bronzy w dobrym Gatunku Słowem wystawić Basetardę z wyrażonemi tu, i innemi zwykle przy Basetardach znayduiącemi się poreczkami, iak nayprędzey naywygodniey, i tak. aby w Drodze była Wygodna, a do Miasta Godolna. ——

Obie Strony umowiły się na Cenę #. 300. w Grubiey Monecie czyli na pięć tysięcy Złotych Pol.ę. ——

Takowy Kontrakt Obie Strony dla zupełney Wiary i Wagności w Pisemi Podpisania Rękami i potwierdzenia iak nayuroczyscie Obowiązuią się —

Datt. 17. 9bris 1806. A.o w Warszawie Leopolis

Gottfried Zeibig

Jasnie Wielmożne Hrabi
Antoni Ostrowskiemu

Na Imieniny P. Ludwiki Dziad
przez Jo Elnowę Bzemę

Gdyby piękna Ludwika była frukt czy mięsko
Zadki by ją mężczyźni tak jak Cukier myszka
Rzadka cnota co za wstyd zawsze piecze Raki
Gdy co płci jey obraza nie igrzec jakoby Ptaki
na lep; ani się uwieść nie da jako Ciele
Chociaż do Ludzi szczęście na jakoby Ziele
Papróc nosiła czyli Swięto Janska Broda
Kształtna Zdrowa y hoża jako rzeczna Woda
Na wiązanie drugi raz rosną kwiaty Trawa
Kto ma ten Związać bukiet oto Klutnia Wrzawa
Do pierożk komin ma być dana taka Ręka
Odrzuco rego nagle ta zabjie — Mąka
Nie tyle zgłodniałemu miły jest Chleb Kasza
Nie tyle końkowi nayżyzneysza — Paszа
Ani dziecci uciechy pełna mleka — Łyszka
Ale tego kotecka coś ty jego — — Myszka
Tego szczęścia zapewne nie dostąpi Rura
Musi być grzeczny Zacny y nie lada Bzdura
Do ślubu rozwiązane rozpuszczę mu Włosy
Niebios prosze bys złote zbiorła z pol Kłosy

Oznaymuie z na wiesz dobrodzieyom JW Jegom Panom Kapitolanom
Przemyskiey Ciotki z dobrodzieiem Ks. ab Ludwikowi Dziedzyckim
nayznieyszym.

Lokkacyi Imienin Wyrz. Pani Trembinskiey Podsędkowey Lubz. przez Wyrz. Panią Kasztelanową Brzemyską.

Bo gdyby moja była owa z Perły — Gruszka
Tak droga Kleopatry, gdyby złota — Maszka
Wyszyta była na czym; złotem tkane — Raki
Leciała bym związaniem do Matki jak — Ptaki
Niosła bym Wy w Ofierze srebrne woty — Ciele
A bukiety pod nogi stałabym z — Ziele
Stanąwszy przed nią skromnie nachylona — Broda
Co czuję y co żyję świadczyła by — Woda
Z oczu płynąca obficie tak iż Ziemia — Trawa
Zalana by została na co bałas — Wrzawa
Od dobrey Matki ktorey nayłaskawsza — Ręka
Otarła by a dla mnie z tąd naywiętsza — Męka.
Że tam dleiiie nie mogę gdzie Chleb potarm — Kasza
Ma więcey smaku dla mnie niż manna niż — Pasza
Jakiey świat cały niema niepotrzebna — Łyszka
Po turecku bym jadła liżała jak — Myszka
Kto bije może na ten dzień a nie jest ich — Rusa
Powiedziała bym co jest — ale powiem — Brzeza
Za te szczęście dałabym sobie wyrwać — Włosy
Fortunę bym oddała wioski gumno — Kłosy

Próżno się schyla na dworzyszcze w niwoty
skwiasza- tu że żyje zbytkownik Stroy
Stuchay Rad mędrców w wiekami słynie
Próżno" z próżnością. to wpisz mnie
Ty pod swym dachem postrzegasz wyrzuta
to tu słusznie trwa spokojnie chata

Nie dziw się w nas wiek, złych przygód wspomnie
mia minęło i to dzisiejsze minie
Koniec, ale nie
bo Sztuczki nie zapomniano!

pismo użyte przez K. Stadnickiego. kartka z papierem
wlasn. Dzieci lub Ludwiki Bieganskiej. -

Wiener Zeitschrift Tabl. z. Bobra
Varsovie Stock, Rejno Ryppin a Osiek
na Lesnie No 730 Lazarkow
Bozar w Shafinie 14 Kwietnia 1815
Dom naylepszy Hawiie rogem do Wschodu
Kalanchi tabl. — angora Marinos
Dom Kamienny biego No 89 w Lwowie
konieczenia nalezeta RZ 4864 H Pol 3
Dato 29bre 1808 kwitu — 3500
nalezy wiosna 1367 portug
Lhali w 9bre 1808 wypada Walato H Pol
621 fl 6 1/2
Reginent Lab. gubw Lesz w Biora Cegola
Mad la Noble de Balzanea de Saffraned
Pistoniusza Machina do robienia Wadle
chia Mr annotain et Ekalendra
quiero à Vienne

Z KRAKOWA.

KALENDARZ

na

ROK

1821.

(Nro. 279.)

ROZMAITOŚCI.

We Wtorek Nro. 139. 3. Grudnia 1822.

Ziomkowie! których serca w czułość są bogate,
Jakże bolesną dzisiay ponieśliśmy stratę!
Mąż, który z cnót i zalet powszechnie był znany,
Powszechnie szacowany, od wszystkich kochany,
Sprawiedliwy Urzędnik, Przyiaciel ludzkości,
Który szczęście znaydował swe w dobroczynności,
Powinność ze słusznością w każdey ważył dobie,
Cieszył się, gdy dawały pogodzić się obie;
Ten, co był dla cierpiących zawsze Oycem tkliwym,
Co czuł nędzę bliźniego, choć sam był szczęśliwym,
Co łzy sierót ocierał, biednych wspierał skryecie,
Tegośmy utracili, ten zakończył życie!
Po trudach, spełnił smutne dla nas przeznaczenie,
Poszedł szukać spoczynku między grobów cienie,
Pełniąc święcie do [illegible] powinności człowieka,
Przeniósł się, gdzie go wieczna cnót nagroda czeka.
Boleść, która w téy chwili serce me uciska,
Nie dozwala mi dodać zmarłego nazwiska,
Ale któżby, w kim tylko wdzięczne serce biie,
Po tych rysach nie poznał, że *HAUER* nie żyie!
Mężu nie oceniony! ach! czemuż twe plemię,
Z żalem tylko wspominać, będzie naszą ziemię!
Małżonka nieszczęśliwa! niemowlęta lube!
Płakać będą na ziemię, gdzieś znalazł twą zgubę!
O okropne wyroki! srogie przeznaczenie!
Dla czegoż w ziemi naszéy znalazłeś zniszczenie!
Ale któż może walczyć z przeznaczenia siłą!
Bóg! to chciał, by ta ziemia była twą mogiłą.
O wy! co chcecie wnukóm przykład cnót zostawić,
Powinniście mu pomnik wdzięczności wystawić,
Lecz naypięknieyszy pomnik sam wystawił sobie
Z łez licznych, co po iego smutnym płyną grobie.

...cka.

Dnia 25go Listopada 1822.

H.

Niektóre wiadomości o Hiszpanii.

(*Ciąg dalszy.*)

W Burgos o 6tey zrana nie było ieszcze na ulicy nikogo z ludzi uczciwych. Gdybym tą drogą ieszcze raz miał iechać, naiąłbym w Irun dyliżans tylko do Burgos, a tutay czekałbym aż na następuiący; bo w Burgos iest co oglądać przez trzy dni, kto tylko umié szukać i nie myśli, że dosyć widzieć to, co na iakim *Itineraire* (podrożopismie) za osobliwość iest zachwalne. A ieszcze rozumniéy byłoby, nie trzymać się nowéy drogi na Aranda del Duero, Somosierra, Buytrago i t. d. do Madrytu; lecz dyliżans całkiem porzucić i z iakim *hariero* (powodnikiem mułów), lub ktoby się nawinął, iechać dawnym gościńcem na Valladol i Segowiią. Na tamtym gościńcu nie ma co widzieć; przeciwnie zaś Valladolid godne widzenia dla różnych starych gmachów, a Segowiia dla wodociągów. Prócz tego można zarazem oba czyć La Grania i Eskuriał, i nie potrzeba potem, dla widzenia tych mieysc, z Madrytu znowu na północ wracać.

Gdym ci o podróży z Irunu do Burgos iuż tyle pięknego doniósł, pozwólże mi iedną ieszcze uwagę. — Nieraz iuż przeczytawszy, aczby naypięknieyszy opis podróży, dziwowałem się, żem nakoniec nie wiedział, iaka iest istotna różnica tego kraiu, o którym mi prawią, od moiéy oyczystéy ziemi, to iest, w postaci powszechnéy. Liczba mieszkańców, fabryki, osobliwości są wszędzie dokładnie wymienione. Ale cóż z tąd? — Pytam się sam siebie: co mi było obcego w tym kawałku między Irun i Burgos, i iak ci to mam wytłómaczyć? Po piérwsze, prawie nic; — po drugie: oprócz mułów i płaszczów, nie znać, że to kray obcy, że Hiszpaniia. Muły tu osobliwie uderzaią — kilkanaście mułów z bukietami na głowach różnofarbnemi wstążkami ustroionych, i z mnóstwem dzwonków; przy nich dwóch poganiaczów (*harieros*) w brunatnych kurtkach cętkowanych różnemi łatami, w krótkich takichże spodniach, czerwonych pasach, świecących się skórzanych ciżmach; do tego wystaw sobie ich twarze ponure i chytre, więcéy udaiące uczciwość, niż w istocie uczciwe; na iednym lub drugim mule iakiego podeyrzanego Jegomości; o tém wszystkiém, gdybyś téy processyi ciągnącéy w górę lub na dół nie widział kiedy, nie miałbyś żadnego wyobrażenia.

Prócz tego w miastach balkon przed każdym domem, mężczyzni w ciemnych płaszczach stoiący po ulicach, a każden wygląda, iakby nie miał żadnego zatrudnienia, lub też głęboko był zamyślony, osobliwie zaś puzderka czerwone pieprzu na targach, — to iest prawdziwie wszystko, co Hiszpaniią z Irunu do Burgos odznacza. Z kawałkiem drogi z Burgos do Madrytu prędzéy się ieszcze uspokoię; iest ón naysmutnioyszy, iak sobie tylko wyobrazić można. Okolice Hannowcru są raiem przeciwko temu. Wszystko iest oschłą równiną koloru gliniastego, przeciętą pasmem gór Sierra de Ayllon, która ieśli być może, ieszcze iest oschleyszą. Na niéy dwoie nędznych miasteczek, które się właściwie z ogromnych kominów składaią. Oprócz 15 biédnych kalék, w ciągu mil 20, nie widziałem trawy. W środku téy puszczy leży Madryt. Ku północy iest przynaymniéy Sierra de Guadaramma i Ayllon, ku południowi zaś iest pustynia płaska i równa iak morze, tylko koło samego miasta nad rzéką Manzaranez, widać kilka drzew; lecz na północ wstępuie się z bramy prosto na puszczę. Jednakowo Madryt zdaleka dobrze się wydaie dla mnóstwa wież kościelnych, choć są bez smaku.

Nie wiele wprawdzię ludzi widać na ulicach i mieyscach publicznych Magrytu, i w tym względzie można tylko *Puerta del Sol* (co iednak nie iest bra-

mą, lecz tylko placem w pośrodku miasta), porównać z ulicami i placami Paryzkiemi; lecz gdy w Paryżu każdy biegnie, iak gdyby nie miał żadnéy minuty czasu, tutay cała massa ludu spokoynie stoi, albo pomaleńku się toczy. Tam w iednéy minucie widzisz 20 różnych twarzy około nas przechodzących, którzy cię trącać będą, gdy z niemi razem nie biegniesz: tutay potrzeba roztrącać chcąc naprzód postąpić, a za parę godzin widzieć ieszcze można też same twarzy na tém samém mieyscu.

Puerta del Sol iest środkiem i ogniskiem życia w Madrycie. Z iednéy strony idzie się przez *Calle Mayor* do *Plazo mayor* i niektóre inne rynki, które są, iakby spiżarnią Madrytu, tutay bowiem przedaią się żywności wszelkiego rodzaiu; mieysca te są napełnione budkami, w których się z mułów ładunki zdeymuią; dla tego też widać w nich więcéy mułów iak ludzi. Mieysca te gorzéy tu wyglądaią, niż gdzieindziéy. Mnóstwo węglarzy w czarnych skórzanych kurtkach, w czarnych szérokich spodniach po kolana i czarnych ciasnych pończochach; leniwi powodnicy mułów brunatno ubrani, których kurtki i kapelusze w gwiazdeczki i krzyżyki dziwacznie upstrzone, a Katalończykowie w czerwonych, do worów podobnych czapkach, co aż na ramiona spadaią.

(*Dalszy ciąg nastąpi.*)

Nieco o Anglii.

(Ciąg dalszy.)

Rozwody.

Rzadkie wydarzaią się w Anglii rozwody między osobami wyższego stanu. Mężczyzni rozwiedzeni nie mile widziani bywaią w towarzystwach. Rozwódki zaś nie maią wcale przystępu, dopóki powtórne zaślubiny nie przywrócą im tego zaszczytu, który maią u płci swoiéy. Między ludem pospolitym, trafiaią się pewnego rodzaiu rozwody, których początek wywodzą ieszcze z czasów Brytońskich, którzy to Brytonowie zaymowali Anglii ią przed duńską dynastyią. Rozwody tego rodzaiu, nie wiele potrzebuią formalności.

Mąż przekonany o nieobyczayném życiu swoiéy żony, skoro tylko otrzyma od niéy na rozwód pozwolenie, idzie z nią w dzień targowy na publiczną targowicę. Małżonek taki prowadzi żonę na stryczku zarzuconym na szyię, uwięzuie ią w mieyscu przeznaczoném na przedaż bydła (!!!) i w obecności świadków obwołuie przedaż, za cenę pospolicie bardzo niską. Nowy iéy właściciel, odbiéra nabytą piękność, przeprowadza ią na tym samym stryczku po targowicy, potém zrzuca z niéy ten uciążliwy naszyynik, a nakoniec odchodzi z nią do domu. Układ taki nazywaią Anglicy *Horn Marxet!*

Kupuiący taką żonę, zazwyczay wdowiec, albo co nigdy żony niemiał, uprzedzony bywa iuż pierwéy o cenie kupna, i częstokroć pierwéy się iuż o nią ułożył, nim przedaż na targowicy nastąpiła.

Między osobami wyższéy klassy, niemoralność żony, służy częstokroć mężowi za środek zyskiwania z tego. Lecz nie raz się i na téy rachubie mąż zawodzi; ieżeli zwodziciel ze wspólniczką swoiego występku uchodzi na ląd stały. To nazywaią Anglicy *Cloper*, a sam występek *Crim-Con* (zbrodnicze obcowanie).

(Dalszy ciąg nastąpi.)

Urywkowe wiadomości.

W zbroiowni Sztokolmskiéy widzieć można cały szereg Królów Szwedzkich porobionych iak lalki w ich ubiorach i zbroiach. Każdy z nich siedzi na własnym koniu wypchanym i ubranym w ten sam rząd, który koniowi za życia Króla dawano.

Edward Król, lubiący myśliwstwo, wybieraiąc się w r. 1359 na woynę do Francyi, miał z sobą 30 sokolników, 60 swór ogarów i tyleż chartów.

Hrabia St. Foix, żyiący podtenczas, trzymał 1600 psów myśliwych.

Zapał do myśliwstwa był tak wielki u Wilhelma Zdobywcy, że z obwodu 30 mil kraiu ustąpić kazał mieszkańcom dla założenia lasu.

Zbytek i marnotrawstwo w wieku średnim było daleko większe, iak za naszych czasów. Pewien Xiążę miał musztuk dla swoiego rumaka, za który dał 30,000 talarów. Czapraki wyszywane były perłami, ale bardzo słabo »aby ie łatwo gubić można.«

Dołączamy tu ieszcze wyiątki z wielu doniesień, o ostatnim wybuchu Wezuwiusza.

Z Neapolu. — Dnia 21 Pazdziern. o god. 10 przed południem, zaczęły się na Wezuwiuszu pokazywać znaki przyszłego wybuchu, które atoli zdawały się być tak mało znaczącemi i tak zwyczaynemi, że nie poddawano się żadnym trwożącym przeczuciom. Kiedy niekiedy wyrzucała ziemia palną materyią, a ława małemi potokami spływała po urwiskach góry. Trwało to do otey god. wieczorem, ale od tego czasu aż do 1 godziny po północy, nie postrzegano żadnego ziawiska, słyszano tylko podziemne nieustaiące gromy. Dnia 22 Pazdz. o 1 godz. zrana (w kilka godzin po odiezdzie Krola do Werony), zaczęło straszliwie wybuhać z głównego otworu, były lekkie trzęsienia ziemi, daiące się ezuć tylko w mieyscach leżących w bliskości góry. Dym i płomień zwany *Pigna* wznosił się do mil cztérech. Lawa okrywaiąca cały przestwór góry, którey szérokość podawali znawcy na iedną mile, rozdzieliła się niezwłocznie na dwa główne prądy, z których pierwszy pędził coraz śpieszniey przez dawne smugi ławy do puszczy *St. Salwatore alle Crocelle*, zwaney zwyczaynie *Canterone*, odległéy o mil 3 od otworu. Z tamtąd płynęła ku okolicy *Piano delle Ginestre*, w którey bliskości znayduią się lasy. Upływ téy lawy zaymował w prostym kierunku z pół mili szérokości, i zagrażał Rezynie. Iéy oddział drugi z równą szyphością płynął ku *Cognola de Bosco tre Case*, z tamtąd zwrócił się ku *Camaldoli de Torre Greco*, i zagrażał spadnięciem na *Torre dill Annunziata*, gdzie tego Królestwa znaydował się naywiększy magazyn prochu. Oprocz tego płynęły ieszcze z tych oddziałow inne pomnieysze potoki lawy, które wszelako zginęły u podnożka góry.

Dnia 22. między 2 i 3 godziną z rana nastąpiły nowe wybuchy, poczém wszyscy mieszkańcy z mieyse naywięcéy zagrożonych, to iest: z Portyci, Rezyny i Torre del Greco, uciekli do Neapolu, gdzie zaięli stanowiska bądź na *della Maddalena*, bądź na górze *Oliveto*. W *Torre del Greco* ze 14,000 mieszkańców, zostało się tylko 500 osób dla pilnowania pozostałych maiątków. Szkodę uczynioną przez ławę koło Pugliano, podaią na 100 morgów w winnicach należących do Rezyny.

Miedzy 8 i otą godziną wieczorem po krótkiéy ciszy, nowy nastąpił wybuch. Król będąc iuż w podróży, miał się z Gaety temu widowisku przypatrywać. Ostatni wybuch upływał cztéroma strumieniami. Pierwszy wybuchał z otworu zachodniéy strony płynąc przez Canterone, spustoszył niemal ze 33 morgi lasu, i zginął w okolicy Monté. Oddział ten miał szérokości z pół mili, i posuwaiąc się daléy, byłby nieochybnie Rezynę spustoszył. Drugi oddział maiący mil 2 szérokości, toczył się ku *Bosco tre Case* ciągle po dawnych niwach lawy, wszelako żadnéy nie uczynił szkody; trzeci wypływaiący z nowego otworu będącego u podnożka ognistéy góry, zaczął kierować się ku Monte, lecz poprzestał niedaleko od drugiego oddziału. Nakoniec czwarty zwrócił się ku Pedymentynie, z tamtąd udał się do Atrio del Cavalla, w którego bliskości równie zginął.

Od chwili wybuchu aż do 24 Pazdziernika wśród błyskawic i gęstego dymu tyle wyrzucił Wulkan materyi wulkanicznéy, iako to: kul ognistych, kamieni i popiołu, że daleko większą zaymowały przestrzeń, niżeli cztéry strumienie lawy. Wielkiemi rozpalonemi kamieniami rzucało o mil dwie, a małemi kamyczkami ieszcze daléy.

W niektórych godzinach taka panowała ciemność, że Wezuw można tylko było z bliskiego obwodu obaczyć. Stolicę osłaniały niezmierzone obłoki popiołu. W *Torre del Greco* leżały kamienie na cal, w *Bosco tre Case* aż do pięciu palm. Były one wielkości pomarańczy. Woda w morzu, w źródłach i w studniach nie ucierpiała żadnéy odmiany ani pomnieyszenia; dostrzeżenie to połączone z taką ilością wulkanicznéy materyi i z uwagą, że dym nie wybuchał iuż z otworu leżącego na spadzistosci góry, robiło nadzieię, że wszelkie dawne niebezpieczeństwo przeminęło.

W *Besco tre Case* iedna z błyskawic wylatuiących uderzyła w kościół St. Anny, wtedy właśnie, kiedy gromada zeszła się na modlitwę.

Naczelny dowodca ces. austryiackiego woyska, Jenerał iazdy, Baron Frimont, poczynił zaraz z początku wszelkie możliwe rozporządzenia naybardziéy do okoliczności zastósowane, aby zapobiédz wszelkiemu nieporządkowi w przelęknionéy Stolicy. Powiększono straże, woysko stało pod bronią. Jedna kompaniia podkopników przyczyniła się wiele do utrzymania związku między Stolicą, i *Torre dell' Annuntiata*, przez ulice bowiem do niego prowadzące z powodu mnóstwa kamieni, nie można było ieździć żadną miarą. Publiczna spokoyność ani na chwilę zaburzoną nie była.

Przy odchodzie ostatnich wiadomości (dnia 25 Pazdziernika o 5 godzinie po południu), zaczął Wulkan wyrzucać znowu popiół i kamienie.

Redakcyia F. Krattera. — Drukiem J. Pillera.

Dnia 15 Aug. 1826 r. Lwowie

Żyram y uniżeniem chce Łaski Jmości Dobrodziejstw dla mnie, o każdym czasie uniżeniem dopełniać. Jeż zaś tak tym niżey będę kiedy przez dostąpienie Miłościwe potrzebnieyszego odebrania summy, zdarzy się bym y wdzięczney usłużnością do tego abym na Terminie Jey zapłacił y niezrobił uymnieyszego zachodu — Na samym Terminie czyniło mi to bo kontrahent co nie bawi. Dzięki przedsięwzięcia dey ale wkładnie kontraktu Ręki Jmości Dobrodziejskiey uyrazy nieprzemnieyszego. uszanowania od Pana Ociec całego

Jmości Dobrodziejskiego

najniższym sługą

Jo Fedor

do JW. ~~Bud~~ Szeptyckiej
z Działyńskich

Ma Chere Tante

Staratem się iak nayodkładniey wy
pełnić Komis dla JW. Szczytyckiey.
Szory są dobre, ostatniego fasonu, z
białemi Sztukami bo żółte w Ogniu
puszczane byłyby o 20. ℔ droższe iuż
mniey onych używaią, a żółte Mo
dnieysze byłyby za potte. ——
podług mody teraźnieyszey te Szory
raz są Szorami, drugi raz Pito dwu
Chomonta się zakładaią, i tak iedno
4° Konny zaprzęg służyć może iak
gdyby miał Pito Dwa 4° Konne za
przęgi. —— Kunsztug i Historyczne
opisanie tych Szorów zatączam aby
wiedzieć iak onych użyć z pod
pisem Maystra. ——

Cały ten Komis upełnowany, Szory

Chomentkia w Bogoży, a Vokandy
w Lubiańym Pudetku za S. Dni
będą w Krakowie złożone w Jlw.
Jmes. Kanonika Skorkowskiego, na
Kanonicy Ulicy mieszkaiącego, i
na Rekwizycyą Jlw. Szeptyckiej
wydane kosztem. —
Wziętem od Pani ℔ 50. co czyni
w Złr. 19. Nr. 1. —— Ekt. /pp. 950. —
Kosztuią Szary 990. /.
Transport. —— 27. /
Ekt. —— 1017 /. brakuie /67.
czyli należy się Ekt. 3. /10. Doptanie pour
faire notre compte exact. —
Veuillez me bonne Sante faire
agreer mes hommages à Mde Szep
ptycka, lui communiquer cette
lettre, et lui témoigner que je serai
bien recompense pour mon zèle
si

la Servir, si elle eût voulue. —
Pizz Dziś osobno do Strjaszka, w
tym razi dirai o wszystkim Jutro
dzie. Resbym aby jeszcze dorzed. —
— Je jeune avec plaisir à mon
retour à Leipsic pour maintes et
maintes raisons. — J'y serai
vers la fin de mai. — Embrassez
dautt ma bonne Tante rappelez
moi à les bienveillance de toutes
les personnes qui me veulent
du bien, et surtout ne m'oubliez
pas auprès de Vous. Je brigue Votre
boute et Votre suffrage, et je reste
Vous chérir avec respect et dévoue
ment.e —

Wz

1. Maj 1815. Warszaw

Dnia nic nowego nie robi, wszyst
kozy zostaymelo. —

Co komu ma być oddane z Garderoby

1 Sukmia Tafowa Haftowana w 4ty Bogaty do Nicy Bratanca
Rękawy Długie z krotkie Falbanowie, Chustecznik moiey Hrwacki
kryzowych dwie tudzież wszelkie Klamki i Szal Dziedzicznie
biały Turecki w Palmy

2 Szal Turecki Niebieski, Turecka Granatowa z Kazanie moiey
Palmy, Chustecznik Czarna i Welumek Czarny Sobolewskie
Blondynowy do Dziecian

Ostatnia wola Szeptyckiej z dziesięciu

Notatka własną ręką pisana

Tam gdzie Tyle przestane i pochowana bydz mam bez zdrey
obaretosci i zwyklych Mow pochwalnych, Trumna Lak
nem Czarny obita z Jasne biata przy Mey Lwicie bilbra
to iest krze lub Orm zwyczaynie używanych dwie funtowych
i stosownie do tego przy Ołtarzu Nabożeństwo Pogrzebowe
ma bydz odprawione w bordym kosciele Dominikanow Radzie-
skiego, katafalki maja bydz iak zwykle używane bywaią
dla Włościan, przy Mszach Lwicie Zatych Wszelkich cał
wyrey wyrazitam co szczegulnie nayusilniey zalecam
Liczba zas Mszy i Mszy cichych ile mozna pozwala
przy Braku Duchowienstwa w Obalicy i niepewnosci
stanu Kasy Mszy dla Ubogich Latmuszna rozdana
wiecey Wieyscowym Starym Kobietom, pozostałym nie Wło-
scom

z Ostatniej Woli

Szeptyckiej z Dziedurzyckich

notatka przy niej pisana

Przemyśl 1892/28

Do 24 Czerwca Tysiąc Osmset Dwudziestego Osmego Roku Obrachunek z Prowentu Radziszewskiego z Propinacyi i wszelkich Dochodow Zboża i pieniędzy odebranych niemniey z Receptt i Expens Fabrycznych i z tych Pan Franciszka Jabłoszewskiego Kwitt tuey tenże tamże rzeczy tego zrodła i w swoiey należytości będą zupełnie zaopatrzony zadney pretensyi rościć sobie nie może a dalszy Rachunek od Remanentow zapisanych w Regestrach i Rapontach tygodniowych zacznie się będzie od St Jana Roku teraźnieyszego w Radziszewie dnia 27 Czerwca 1828—

Ludwika Szeptycka

Sprzęty które się maią odesłać do Radziszowa

Naczynie Kuchareskie wszystkie

Lichtarze iakie tylko są

Kociołek Blaszany

Kubek z Miseczką do płukania Ust i Szklanka przywieźć z Radiszowa

Draperye od Okien

Farfurki Porcelanowe, Sztuce, Łyżki, Tyżeczki Szczypczyki Kochetka

Reszte niepisane faiansy, Porcelanowe, szklane ma się dostać Kasprzyckiemu

Książki zaś które tu są Pekli Mayzner nabrał tudzież 3 Dykcyonarze Trotza

Szachy do Osieczan

Miseczki do trocin mosiężne do Radiszowa

Tace zółte obydwie Pannom się dostaną

Bystrzyca Wola
Szeptyckiej z dziedzicznych
notatki pisane ołówkiem

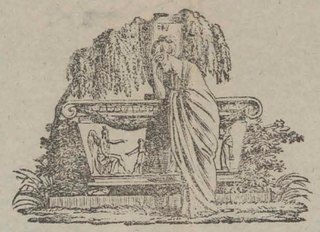

LUDWIKA z HRABIÓW DZIEDUSZYCKICH

SZEPTYCKA

Starościna Stanisławowska, Właścicielka Dóbr Radziszowa z przyległościami Skawina w Galicyi

Przeżywszy lat 70, po kilkotygodniowey chorobie, opatrzona SS. Sakramentami, w dniu 1^szym^ Lutego 1829, z tym rozstała się Swiatem.

W żalu pogrążony obecny tu Brat, Przyjaciół i Szanowną Publiczność na żałobne Nabożeństwo do Kościoła OO. Kapucynów na dzień 4 Lutego r. b. o godzinie 10^tey^ rano zaprasza.

nia onego. Pochodzi to z przyczyn, iż albo naród mówiący tym ięzykiem, w dobie istnienia swego, niemiał sposobności i potrzeby rozwinąć swobodniéy władze swe umysłowe, albo iż na wyższy stopień ukształcenia wznieść się niezdołał, a z niém ukształcenie ięzyka ściśle iest połączone. Rymotworstwo iest zorzą oświecenia każdego narodu. Od rymotworców naywięcéy bogactw i ozdób biorą ięzyki, utwór nowych wyrazów, spóyność i giętkość wysłowienia. Filozofia zasila mowę umiętnemi i wyobrażeń umysłowych wyrazami. Mowcy z mnieyszą od rymotworców wolnością do oddania trafnych myśli obrazów, do zwrotów dowcipu, do przyięcia ozdób sztuki, do połączenia z iasnością zwięzłości ią sposobią. Nakoniec dzieiopiscowie używaią usposobionego iuż ięzyka, aby przeżeń wszystkie względy wewnętrznego i zewnętrznego, narodowego i towarzystkiego stanu, w żywym obrazie wystawili.

(Ciąg dalszy nastąpi).

XI.

Doniesienie
o pięknych cnotach i śmierci s. p. Ludwiki z Hrabiów Dzieduszyckich Szeptyckiéy.

Urodzona na Pokuciu w dobrach Zukowie r. 1760, Tadeusza Hr. Dzieduszyckiego Czesnika Kor. J. C. K. Mci taynego Radzcy, Kawalera orderów pol. i Salomei z Hr. Trembińskich krzyża gwiezdzistego damy córka, pod okiem naylepszéy matki naystarannieysze wychowanie odebrała, i znamienite przymioty, którymi ią choynie przyrodzenie obdarzyło, wybornie ukształciła. W tém wzorowém dla płci pięknéy wychowaniu zaymowało szczególniéy troskliwość dobréy matki napoienie córki świętością religiynéy nauki, obwarowanie serca przeciw powabom powszechnego skażenia, i usposobienie do przyszłych obowiązków życia. Zaślubiona r. 1792 z Józefem Sze-

ptyckim Starostą Stanisławowskim, Kawalerem orderów poł. owdowiała r. 1818, zeszła z tego świata w Krakowie d. 1. Lutego r. b. 1829 w zaczętym 70. roku życia. — Rzadkie téy Pani przymioty dla zbudowania i przykładu na wspomnienie zasługuią. — Posiadała nadzwyczayną moc duszy i rozumu przy należytéy dla płci swoiéy skromności; pomimo umiętności kilku ięzyków, przywiązana do téy ziemi, na któréy życie wzięła, nayprzyzwoitsze miała upodobanie w oyczystym; z tegoż względu, to co z nim miało związek w dzieiach, pamiątkach, obyczaiach, wyżéy nad wszystko obce ceniła. Przyiemna w obcowaniu, w postępowaniu powolna i łagodna, w pobożności przykładna, w mowie i czynach niecierpiąca obłudy, dla przyiaźni wylana, dla potrzeby dobroczynna, powszechną miłość i szacunek ziednała; śmierć iéy przeto, lubo była przewidzianą, żałośną była dla wszystkich i długo opłakiwaną będzie od rodzeństwa, przyiaciół, znaiomych, sług i poddanych. Dostawszy w podziale rodzinnym w spadku po swych rodzicach r. 1812 dobra Radziszew w obwodzie Wa-

dowickim, założyła sobie w wieyskiém zaciszu spokoynie pędzić bieg życia. Miała do walczenia z wielą trudnościami, ale rozsądkiem, i stałością umysłu wyższą nad przygody, wszystkie pokonała, i pustynię zniszczoną co do budowli, domu nawet mieszkalnego niemaiącą, na włość porządną, wygodną i nawet kształtną w krótkim przeciągu czasu zmieniła. Trzy kościoły upadłe z muru na nowo wzniosła; takiż dom dla siebie piękny i wspaniały wystawiła. Nie zadługo i wszelkie budynki gospodarcze murowane stanęły, i domy wieyskie zalecone odpowiadaiącym wygodzie i potrzebie kształtem widzieć się dały na wzór dla całéy okolicy. A gdy r. 1826 zdarzony pożar, i pałac z wszelkiemi budowlami i domy włościańskie zniszczył, z powiększoną usilnością i nakładem, ozdobniéy nawet, trwaléy i bezpieczniéy, naprawić, wznieść i podzwignąć starała się, a więcéy dotknięta nieszczęściem włościan iak własnemi stratami, tych losem się naprzód, zapomniawszy o własnym, zaięła. A gdy po kilkoletnich mozołach, trudach i uymowaniu sobie od własnych potrzeb,

(bo szczodrobliwą dla biednych mimo własnego nieszczęścia nigdy bydź nieprzestała), dom swóy uczyniwszy mieszkalnym, i doznanego zniszczenia zatarłszy ślady, miawszy przyiemność upłynionego lata, przyimować u siebie ukochaną swą siostrę Hrabinę Morską, w wątleiących coraz bardziéy siłach słabego od dawna zdrowia swego przeczuła blizką potrzebę opuszczenia tego wszystkiego wraz z życiem. Udała się więc do Krakowa nie dla ratunku, którego znaleść iuż żadnéy niemiała nadziei, ale aby spokoynieyszym, wolnym od zatrudnień umysłem na tę wielką wyprawę przeyścia do wieczności przygotować się mogła. Od obowiązków i obrządków religiynych dopełnienia zaczęła. Z męztwém zadziwiaiącém wszystkich, urządziła potém pogrzeb ciała swego, co do wszystkich iego szczegółów, aż do trumny i ilości światła, zabraniaiąc naymocniéy mów pochwalnych, i próżnéy okałości, któréy uięte wydatki chciała mieć przyłączone do tych darów, iakie dla wsparcia ubogich przeznaczyła. Poddanym biednym, których sama spisała, bo iéy serce dobroczynne znało

naylepiéy stan każdego, darowała wszystkie długi, i ćwierćroczne podatki zapłacić za nich kazała. Nieprzepomniała o szpitalach i zakładach dobroczynnych, ani o licznych krewnych swoich, przyiaciołach, sąsiadach i służących, każdemu stosowne zniewalaiące ich serca upominki przeznaczyła. Naymilszém iéy było zatrudnieniem w ostatnich dniach zycia o każdym i o wszystkiém pamiętać, i swe rozporządzenia powtarzać. Takiém postępowaniem w iak naywiększe podziwienie wprawiała wszystkich i rozrzewniała. Tém hardziéy przytomnego brata Wawrzeńca Hr. Dzieduszyckiego, którego maiącego dzieci, całego swego maiątku dziedzicem mianowała; który téż przez przywiązanie i wdzięczność dla uczczenia pamiątki zmarłéy siostry i wystawienia przyzwoitego pomnika, zwłoki iéy do Radziszewa odprowadził, i złożył w tém mieścu, gdzie pamięć iéy cnót i dobroczynności w w sercach przywiązanego i obowiązanego ludu do potomnych pokoleń twać będzie.

Dan dnia 6. Lutego 1829.

D. R.

RD.I.B.6.6.

Le PRINCE LIEUTENANT du ROI prie

S: E: Monsieur le Castellan Sierakowski

avec Mme son Epouse

de lui faire l'honneur de venir au bal

chez lui le 1/13 Janvier à 9 heures du Soir

40
10

00
40

400

~~40~~
7

280

40
30

00
120

1200

40
28

320
80

1120

40
10

240
40

640

~~5000~~
150
30

4680
1052

9316

Helena

Helena

Helena

Helena z Dziewszyckich Sierakowska

Helena z Dziewszyckich

RD. V B. b. 5

z Drzewuyckich

Justyna Działyńska

(matka Tytusa i Klaudyny Potockiej,
babka jeneralowej Wł. Zamoyskiej i ciotka
Potockiej z Rzyszczewa)

29

Dziedzyc.

IN MORTEM ACERBAM

CLAUDINAE POTOCKAE

FEMINAE PRAESTANTISSIMAE.

(NAT. MDCCCII. DENAT. MDCCCXXXVI.)

Te patria ereptam, rerum Te nuncia Musa
Luget, Te Charitum Poloniaeque salus.

Ecce adstat *Pietas* tumulo *Candorque* capillis
Passis et nivea veste decora *Fides.*
Ingeminant nomen sibi carum voce querente,
Et tundunt manibus pectora moesta *Deae:*
„*Conditur hoc tumulo sanctae probitatis imago,*
Verus et aeternae religionis amor.“
Huc illae violasque ferunt et lilia casta,
Qua lacrimosa pios condit humus cineres.
Fallor? an exsurgit tumulum tectura cupressus,
Et reflat sacrum leniter aura nemus? —
Sic est! — *numen* inest sylvae: date serta sepulcro,
Et genibus pronis vota precesque date! —

DRESDAE,
d. VIII. Jul. MDCCCXXXVI.

Dr. A. G. Hedenus.

Ferreus est omnis, quem non haec funera laedunt!

Ferreus, hinc quisquis siccus abire potest! —

31

D. M.

CLAUDINAE POTOCKAE.

Sed dum sepulcri janua clauditur,
Dum terra visum terminat invida,
Jam more Romano licebit
In tumulo lacrimas locare. —

32

*P*otockae exuviis quisquis virtutis amore
Ductus ades, lacrimis busta rigasque piis:
Desine flere *piam*, exemtam cruciatibus aevi
Tempora transactis quam meliora manent.
Publica Poloniae sed luge vulnera: saxo
Poloniae hoc tegitur contumulata salus.

DRESDAE,
d. VIII. Jul. MDCCCXXXVI.

Dr. A. G. Hedenus.

Discede Lector! terque subhorridum
Vale quietis ossibus accine!
Nunc I! licet, sed semper adsis
Quotidie morituras. Ito! –

nb:

Po Klaudynie z Działyńskich Potockiej znajdują się w naszem posiadaniu:

- 2 Tabliczki drugie z jej wosków.
- bransoleta złota z literą C w emalii niebieskiej
- Rękopis z pamiątkami z jej Podróży

Rysunek tego medalionu przez Davida d'Angers i portrety litograficzne ..